

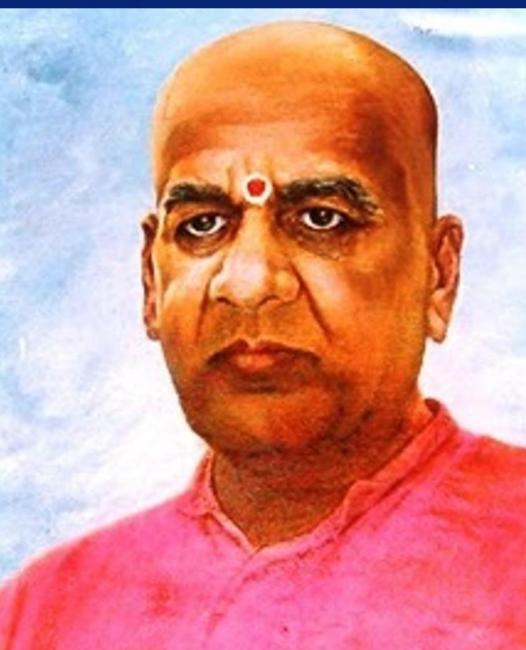
चिन्मय आदेश

Monthly Newsletter of Chinmaya Mission Mulund

अष्टाविंशति: (XXVIII) स्रोत:

DECEMBER - 2021

द्वादश (XII) रश्मि:

EDITORIAL COLUMN

Harih Om!

While Kartik Pournima, also called Tripurari Pournima was observed all over the country, the festivities from Tulsi Vivaha on 15th November to Dev Deepavali on 18th November were celebrated in Chinmaya Shreeram also with devotional fervour. Chanting of stotras, bhajans and lighting of lamps marked the celebration on the Pournima day.

"Chant Geeta, Enchant Krishna" The highlight of the month was the final round of the Geeta Chanting Competition for children and elders. Chapter 2- Sankhya Yoga (The Yoga of Knowledge) - Verses 39 to 72 was the portion for the competitions this year. 196 school children and 47 elders in various age groups registered for the preliminary round along with submission of video recording of the chanting of their respective portions for that round. 133 children and 36 elders were

shortlisted for the final round, which for children was conducted online on Sunday, 21st November. We place on record our appreciation of the services of our President Shri Deepak Gupte who has been making available his office premises in Bhandup to be used for the conducting of the online competition for the children for the second year in succession. The elders' final round was conducted on 28th November from Chinmaya Shreeram.

The results of the final round of the children's Geeta Chanting Competition were declared on the website on 24th November. As has been the practice for some years now, standard wise prizes were declared in each group to encourage the children. In all, 58 prizes were declared in the children's category. The results of the final round of the elders' chanting competition was declared on 30th November. 17 elders bagged prizes across the various age groups. The prizes will be distributed at Chinmaya Shreeram between

7 and 8 pm on 14th December, the Geeta Jayanti day which also happens to be the Tapovana Jayanti day, the birth anniversary of our Parama Guru Swami Tapovana Maharaj.

By the Grace of the Lord, as social life and activity is slowly returning to normalcy after the pandemic, some of our classes and programmes have resumed offline while some of them continue to be online. With the blessings of the Guru Parampara, the grass root activities, programmes and celebrations of the Mission have continued unabated through the period of the pandemic, benefitting all in the process.

We invoke the blessings of Lord Chinmaya Shreeram and Pujya Gurudev for good health and spiritual progress to all.

Lokah Samasthah Sukhinoh Bhavantu!

Smt. Lakshmi Kumar Editor - Chinmaya Adesh

Keeping **a noble and divine ideal** constantly in our mind's eye is to inspire us into action.

-----XXXXX-----

Swami Chinmayananda

Tripurari Pournima celebration at Chinmaya Shreeram

New Online Study Class in English

Text: Bhagawad Geeta (from beginning)

Live and Preach H. H. Swami Chinmayananda

A doctor cannot cure unless he can show the patient from where to procure the medicine prescribed for him. Even the best chef in the country cannot remove our hunger unless he has cooked to taste and made the dinner ready. Dreams can give only a vague sense of joy, but cannot offer any actual dividend of happiness to the dreamer. However learned the *pandit* may be, he cannot by his preaching deliver the listener from his nameless sorrows and painful sighs.

Yet we find Christ consoles his age, Buddha uplifts a group of his devotees to the highest peak of *Nirvana*, Sri Ramakrishna fathers the spiritual aspirants of his time, Chaitanya Mahaprabhu thrills his era with his divine songs of the Lord and makes even educated sceptics dance in a maddening ecstasy.

The Kashmir pandit, the Benares vidwan, the Kerala *nambudripad*, the Madras *sastri* and the Chidambaram deekshitar - all can pour out their knowledge and fatten the head of their listeners. But they fail to touch the deeper chords in their students. All of them are learned. They repeat the orthodox *vedic* declarations. Their grammar is perfect, pronunciation exquisite. But alas! They only benumb their listeners' spiritual fire, and deaden the appetite to live and the enthusiasm to experience - "the letter killeth." Our group-leaders and members must carefully avoid becoming mere pedantic scholars or mere intellectual enquirers. No doubt, intellectual arguments can temporarily yield applause of appreciation. But this spurt of inward joy will soon disappear. Ideas repeated in the mind grow as dull as jokes heard, repeated by the same person, for the tenth time!

And yet, all masters have the same song to sing, the same truth to express. But they somehow never grow weary. On the other hand, at each repetition from the lips of the masters, these ancient ideas spring up and dance with a new vivacity. When they express these immortal ideas, they seem to relive as fresh and young as ever before. But the same ideas when vomited by *pandits*, who have but consumed them voraciously, gather an ugly stink.

Members of the Chinmaya Mission must, therefore, learn the art of dressing their learned ideas with a glow of strength and a beauty of exuberance. The secret of giving this mysterious "touch of life" to ideas lies in practice. Live morality before you talk of it. Practise meditation before you preach it. Taste goodness before you recommend it. Gain bliss before you offer it to others.

Be regular and sincere, be cheerful and contented, be noble and loving, be peaceful and serene yourself, before you can advise others to be so. One must live the Truth before one can declare it.

One must be a perfect *sishya* before one can hope to be a real Guru. Be a true student before you aspire to teach.

A thousand learned *pandits* in a hundred years can bring about only what, perhaps, a true teacher in a wink can, with a smile, accomplish in his devotees around him. Be ever such a spiritual giant, so that in your overflowing dynamism, unknown to yourself, scores of your friends become unconsciously reclaimed, mysteriously transformed and divinely spiritualised. This is the greatest magic of all - the Godly magic that discovers a God-man hiding behind every average man.

What we have done so far is but a modest beginning to the real beginning of a cultural revival in our country. Even here we find that our path is not smooth. The flow of enthusiasm in us is not steady. The consistency of purpose in us dies off each hour. We still need a lot more of spiritual vigour to strengthen ourselves, and a greater share of selfless heroism to close our ranks, if

we are to serve as a Peaceful Army of Revivalists.

Cultural revival is never a sudden destructive revolution, but it is ever a steady constructive evolution. To inspire the masses to lift their clubs and strike at each other can be easily achieved; but to force them through love and tenderness to lay down their clubs, and to make them walk steadily towards a peaceful communal growth through a conscious moral awakening, is no easy task.

The former needs but some fiery speeches, a demonstration of some militant parades, a few new weapons, and a vague- even if false - promise of some immediate profit. The lower in us can easily be invoked, can readily be brought out, to strike at and destroy everything around it. The latter is a divine achievement, a spiritual miracle, a staggering flight into evolution's own peak. To scrape off the clogs of imperfections and bring out our own native glow is a hard way for the average.

The leaders who come forward to inspire their generation for this moral self-upliftment must themselves be morally strong, spiritually evolved, ethically good. They must have endless patience, depthless love, inexhaustible cheer and immeasurable goodness.

-----XXXXX------

New Text in Online Study Class (English)

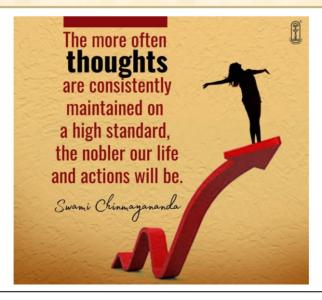
Text: Bhaja Govindam

Class timings: 11 am to 12.30 pm

(every Monday)

Sevika: Smt. Lakshmi Kumar All are welcome to join.

Those interested can call on 9820590472

सनातन भारतीय चातुर्य आणि आधुनिक व्यवस्थापन परम पूज्य स्वामी तेजोमयानंद

देशाची विभागणी विकसित, विकसनशील आणि अविकसित किंवा तिसरे जग अशा प्रकारे वर्तमानपत्रे करतात. या विभाजनाला चवथा प्रकार आपण जोडू शकतो आणि तो म्हणजे कधीच विकसित होऊ न शकणारा देश.

सर्वसाधारणपणे विज्ञान, शेतकी, उद्योग आणि सैनिकी सामर्थ्य यांच्या आधारे विकसन मोजले जाते. अविकसित म्हणवल्या जाणाऱ्या देशांमध्ये सुद्धा लोकशक्ती, बुद्धी आणि नैसर्गिक साधने उपलब्ध असतात. ईश्वराने प्रत्येक देशाला कुठल्या ना कुठल्या तरी प्रकारची समृद्धी दिलेली आहे. आफ्रिकन देश निसर्ग संपत्तीबाबत समृद्ध आहे, तर अरब देश तेलाच्या साठ्यांनी समृद्ध आहे. भारतामध्ये, आपल्याकडे, निसर्ग संपत्ती, भौतिक समृद्धी आणि

बुद्धिमान लोक यांचे प्रमाण चांगले आहे. विकसित देश आणि विकसनशील देश हा फरक कशामुळे येतो? हा फरक अन्य घटकांबरोबरच, व्यवस्थापनातल्या त्रुटी किंवा उपलब्ध साधनांचा पुरेपूर उपयोग न करणे, हे घटक निर्माण करतात. देशाच्या विकसनाचे यश मुख्यत्वे करून साधनांच्या व्यवस्थापनावर अवलंबून असते.

अभ्यासासाठी, सिंगापूरचे उदाहरण घ्या. आज हा देश विकसित देशांमध्ये गणला जातो. पण त्याला जेव्हा स्वातंत्र्य मिळाले तेव्हा तेथील लोकांची महत्त्वाकांक्षा आपला देश केवळ कोलकता शहराप्रमाणे गणला जावा इतकीच होती. तेथील लोकांना कोलकता म्हणजे मूर्तिमंत यश, स्पर्धा करण्यासाठी आदर्श शहर असे वाटत होते. सिंगापूरची जनता एका दृष्टिवंत नेत्याला प्राप्त करण्याच्या बाबतीत सुदैवी ठरली. त्या नेत्याने कर्म करण्याच्या सुयोग्य व स्पष्ट योजना आखल्या. त्या योग्य प्रकारे अमलात आणवून घेतल्या व व्यवस्थापित करवून घेतल्या. आज सिंगापूर हे जगातील, कदाचित सर्वाधिक स्वच्छ शहर म्हणून प्रख्यात आहे. व्यवस्थापनाच्या इतर नियमांबरोबरच स्वच्छता राखण्याचे नियम येथील प्रशासनात अतिशय कडक आहेत. त्या नियमांचा तुम्ही भंग केलात तर आणि त्यासाठी भरमसाठ भरपाई द्यावी लागते. सिंगापूर सरकारला हेही माहीत होते की त्यांच्याकडे उपलब्ध असलेल्या साधनांनी ते कधीही 'सुपरपॉवर' होण्याची आशा करू शकत नाहीत. म्हणून तेथील प्रजेने शहाणपणाने त्यांचे प्रयत्न व्यापाराकडे वळवले. आज त्यांनी त्यांचे स्वतःचे स्थान निर्माण केलेले आहे. जगातील सर्वोत्तम व्यापारी केंद्रापैकी सिंगापूर हे एक आहे.

उपलब्ध साधनांचे सक्षमतेने व्यवस्थापन करणे हे कोणत्याही अर्थशास्त्रीय आणि सामाजिक विकसनाच्या बाबतीत महत्त्वाचे आहे. नेतृत्व करणाऱ्याकडे स्वच्छ व निरभ्र दृष्टी असली पाहिजे. आपल्याला काय मिळवायचे आहे, ते त्याला माहीत असायला हवे. स्वातंत्र्य मिळवून ५० वर्षे झाली तरी सुद्धा आपण शैक्षणिक क्षेत्रात प्रयोगच करीत आहोत. सध्या '१० आणि २ आणि ३' पद्धत आहे काही वर्षांपूर्वी ते '११ आणि ४' होती. अनेक क्षेत्रांमध्ये, कुठली दिशा घ्यायची, याबद्दल आपल्याला स्पष्टता नाही.

कुठल्याही देशासाठी 'सीमा संरक्षणाला' महत्त्वपूर्ण प्राधान्य असले पाहिजे. संरक्षण सीमांवर पुरेसे लक्ष न दिल्यामुळे काय होते ते आपल्याला भारतातच कळले आहे.

कोणत्याही देशाच्या विकसनासाठी शैक्षणिक व संरक्षण धोरणे सर्वात अधिक महत्त्वाची असतात. देशाच्या दृष्टीत सर्वांचे कल्याणही समाविष्ट असले पाहिजे. कायद्याची आखणी करताना, सरकारने, गरिबातल्या गरिबाच्या कल्याणाचा विचार ठेवला पाहिजे. त्यांच्या कल्याणाच्या विचाराला प्रथम क्रमांक दिला पाहिजे. दुर्देवाने, याच्या बरोबर विरुद्ध घडत आहे. सत्ताधारी लोक त्यांच्या सोयीनुसार कायदे बनवतात. मद्यपानबंदीचे उदाहरण घ्या. बंदीचा कायदा, समाजातल्या गरीब लोकांना लाभ

व्हावा, म्हणून आणला होता. त्याच्यामुळे कराची आवक कमी झाली. ती पुन्हा पहिल्या पातळीपर्यंत आणण्यासाठी, सोपा मार्ग काय होता तर, बंदी उठवणे!

अमेरिकेमध्ये असे काही लोक आहेत जे मादक पदार्थांचे सेवन कायदेशीर करण्यास समर्थन देतात. त्यांचा प्रतिवाद असा आहे – लोक बंदी असतांनाही मादक पदार्थ सेवन करतातच मग ते कायदेशीर का करू नये? काही लोकांना तर गुन्हे सुद्धा कायदेशीर करावे असे वाटत असेल; कारण का तर ते घडतातच!

काहीही प्राप्त करावयाचे असेल तर त्यासाठी, सर्वप्रथम, त्याविषयीची दृष्टी धारण केली पाहिजे. एकदा ती तशी केली की पुढची पायरी म्हणजे ती दृष्टी कार्यान्वित करण्यासाठी साधनांचा वापर कसा करायचा याचा विचार करणे. काही अर्थव्यवस्थांमध्ये कृषी उत्पादने महत्त्वपूर्ण व भरपूर प्रमाणात असतात. दुसऱ्या काही देशात औद्योगिक उत्पादने भरपूर प्रमाणात उपलब्ध असतात. उपलब्ध साधनांचे पूर्ण ज्ञान ठेवून कृतियोजना तयार करणे गरजेचे असते. या आखणीत सर्व उपलब्ध साधनांचा उपयोग केला गेला पाहिजे. सक्षम कार्यपद्धती अंमलात येईल याची खात्री करून घेण्यासाठी योग्य अशी कारभार व्यवस्था निर्माण केली पाहिजे. कंपनींमधील योग्य कारभार अधिक चांगली क्षमता निर्माण करतो जी पुन्हा, अधिक चांगली उत्पादने व अधिक अत्याधुनिक उपकरणे उपलब्ध करून देतो. याच क्रमाने योग्य कारभार पद्धती नसेल तर ही उपकरणे कोण वापरील? व्यवस्थापनाच्या शास्त्रात 'का' आणि 'कोण' हे प्रश्न केंद्रबिंदू असतात. काम करणारा कोण आहे? तंत्रज्ञान कोणाला हवे आहे? प्रगती कोणाला हवी आहे? या

आपल्या बहुतेक सर्व सरकारी कार्यालयात क्वचितच एखादे काम सक्षमतेने होते. लोक 'पुढे राहण्यात' किंवा 'मागे राहण्यात' हुषार असतात. पुढे राहणे याचा अर्थ डोके टेबलावर ठेवून झोप काढणे आणि मागे राहणे याचा अर्थ खुर्चीच्या मागच्या बाजूवर रेलून झोप

सर्वांचे उत्तर आहे 'माणूस'.

काढणे. काम न करता कोणी व्यक्ती किती वेळ राहू शकते? भारतात लोकांना जेव्हा काम करायचे नसते तेव्हा ते काय करतात? 'बंद'. अशा प्रकारची विचारपद्धत असेल तर तुम्ही यश मिळवण्याची आशा कशी ठेवू शकता?

याच्या अगदी उलट, म्हणजे, जपानेच उदाहरण. जेव्हा जपानचे कामकरी 'काम बंद' करतात तेव्हा ते खरोखरीच काम बंद करीत नाहीत. ते त्यांचा निषेध, दंडावर काळी फीत बांधून, दर्शवतात. एक भारतीय संन्यासी जपानच्या दौऱ्यावर असताना त्यांची काही जपानी लोकांशी मैत्री झाली. एकदा त्यांनी त्यांच्या मित्राला त्याच्या कामाच्या ठिकाणी भेटायचे ठरवले. ते त्याच्या ऑफिसमध्ये गेले तेव्हा तो माणूस त्यांच्याशी बोलायलाही तयार नव्हता. याबद्दल त्या माणसाने संन्यासींची क्षमाही मागितली. संन्यासी अजाणतेपणे त्याच्या कामावर भेटण्यासाठी गेले होते. ती वेळ जपानी लोकांच्या मान्यतेप्रमाणे 'राष्ट्रीय वेळ' होती. अशा प्रकारची कामाची नैतिकता असताना जपान या देशाने प्रगती केली व समृद्धी मिळवली यात काय आश्चर्य आहे? मला असे सांगण्यात आले की सुझुकी कारखान्यात प्रत्येक कामगाराच्या यंत्रावर सूचनापट्टी लावलेली असते आणि त्यावर लिहिलेले असते 'व्यक्तितील उत्तम'.

कर्मातच आनंद निहित असतो.

आपल्यामध्ये आपल्यामधून उत्तम निर्माण करण्याची इच्छा असली पाहिजे. जोपर्यंत, आपला आनंद भविष्यात असतो, कृतीच्या परिणामात असतो, तोपर्यंत, आनंद मिळणारच नाही. लहान मुलांचा आनंद बघा जरा. ते जे काही करतात त्यातून त्यांना आनंद मिळतो. जेव्हा ते चालायला शिकतात तेव्हा त्यांना चालण्यातून आनंद मिळतो. प्रत्येक परिस्थितीतून आपल्यातील उत्तम कसे व्यक्त करायचे ते त्यांना माहीत असते.

आधुनिक संशोधनाने दाखवून दिले आहे की आपल्या बुद्धी सामर्थ्यांपैकी आपण एक शतांश बुद्धीचा वापर करतो. एखादा अलौकिक बुद्धिमत्तेचा माणूस सुद्धा यापेक्षा काही थोडासाच अंश अधिक वापरतो. हे असे का आहे? कदाचित, माणूस हवेशिवाय काही सेकंद जगू शकतो, पाण्याशिवाय काही दिवस, अन्नाशिवाय काही महिने. पण विचार न करता..... तो आयुष्यभर जगू शकतो.

आपल्याला नेहमी दुसऱ्यांकडून वेगवेगळ्या वस्तू हव्या असतात. दुसऱ्यांना काही देण्याच्या बाबतीत आपण क्वचितच विचार करतो. आपल्या देशाने खूप मोठे वैभव पाहिलेले आहे. वैभवाच्या उत्तुंग शिखरावर विराजमान असताना भारत 'गोल्डन स्पॅरो' म्हणून प्रसिद्ध होता. शतकांतरांतून त्याला निर्दयपणे प्रचंड प्रमाणात लुटले गेले व त्यावर हल्ले केले गेले. आपल्याकडचे सर्वोत्कृष्ट खजिने पळवले गेले. कोहिनूर हिरा जो आपला सर्वाधिक मौल्यवान ठेवा होता तो आता ब्रिटिश मुकुटाचे आभूषण झाला आहे. इतके ख्यातनाम होण्यासाठी आपल्या देशाचा कारभार आणि व्यवस्थापनपद्धती अतिशय उत्कृष्ट प्रतीची असली पाहिजे. कितीतरी जमातींनी पुन्हा पुन्हा या देशाच्या नाशासाठी प्रयत्न केले आहेत. आजही आपण तग धरून आहोत याचे कारण निश्चितच आपल्याकडे काहीतरी चातुर्य होते, यात शंका नाही.

आपण जगातील प्रत्येक ठिकाणाहून आणि प्रत्येक व्यक्तिकडून शिकू या. पण आपल्या संस्कृतीची किंमत देऊन नाही, आपल्या तत्त्वज्ञानाची किंमत देऊन नाही. आज लोक विविध प्रकारच्या व्यवस्थापनांबद्दल चर्चा करतात. समय व्यवस्थापन, भावनांचे व्यवस्थापन, ताणाचे व्यवस्थापन. या क्षेत्रांतील ज्ञानाची संपदा आपल्या सनातन धर्मग्रंथांमध्ये आहे. मन विशाल ठेवा, दुसऱ्या संस्कृतींमधून शिका. आपल्या पूर्व काळच्या चातुर्याचा अभ्यास करा आणि स्वत:साठी आणि तुमच्या देशासाठी महान यश मिळवा.

माणसाकडे जेव्हा समृद्धी येते तेव्हा काय होते? तो शिथिल होऊ लागतो आणि त्यानंतर लगेचच त्याच्या वागणुकीत आणि शिस्तीत ढिलेपणा येतो. जेव्हा एखादी गोष्ट सहजपणे मिळते तेव्हा माणसाला त्याची किंमत वाटत नाही. लोकांना असे वाटू लागले आहे की, नेतृत्व स्वतःच प्रगट होईल. कोणालाही त्यासाठी प्रयत्न करावेत असे वाटत नाही.

संस्कृती उंच स्तरावरून खोल स्तरापर्यंत प्रवाहित होते. ही नैसर्गिक प्रक्रिया आहे. लोकशाही पद्धतीत आपण आपले पुढारी निवडतो. सरकार म्हणजे जनतेचे केवळ प्रतिबिंब असते. आज जर आपण आपल्या राज्यकर्त्यांना ते जे काही करीत आहेत ते का करीत आहेत असे विचारले तर त्यांचे संभाव्य उत्तर असेच असेल की, ते जे करीत आहेत ते करण्यास आपण त्यांना अनुमती दिलेली आहे. आपण त्यांना मते दिलेली नाहीत; त्यांनी ती विकत घेतलेली आहेत. लोकशाही पद्धतीचा कणा म्हणजे प्रत्येक व्यक्ती. ती महत्त्वाची आहे. आपण सर्वजण बुद्धिमत्ता व प्रतिष्ठा यांनी युक्त आहोत. आपण त्याचा उपयोग करून घेत नाही ही निश्चितच आपली चूक आहे. सर्वांच्या हितात आपले हित आहे, हे आपण लक्षातच

घेत नाही.

आज, पुरेसा विचार केला जात नाही. उपाय शोधण्यावर लक्ष केंद्रित केले जात नाही. दुसऱ्याच कुठल्या तरी क्षुल्लक प्रश्नांना महत्त्व प्राप्त होते. महत्त्वाच्या सभा, बैठका, खाण्यापिण्यापासून सुरू होतात आणि खाण्यापिण्याने संपतात. चहा, कॉफी आणि खाद्यपदार्थ हे बैठकांचे महत्त्वाचे घटक असतात. आपल्या देशात निर्णय घेणाऱ्यांमध्ये सर्वोच्च असलेल्या लोकसभेत सुद्धा विधायक विचार क्वचितच होतो. धर्मग्रंथ आपल्याला सांगतात अज्ञानपूर्ण जीवनाचा पाया विचारांचा अभाव हा आहे. आपण याच्यावर जरा विचार करू या.

आपण स्वातंत्र्यदिन कसा साजरा करतो? किंवा कोणताही राष्ट्रीय प्रसंग कसा साजरा करतो? व्याख्याने होतात, वक्त्यांना हार-तुरे दिले जातात आणि बस तो प्रसंग तिथेच संपतो. आपल्या स्वातंत्र्याचे स्मरण करण्यासाठी इतकेच करण्याचा विचार आपण करू शकतो का? आपल्या स्वातंत्र्यदिनी आपल्याला स्वातंत्र्य कसे मिळाले, ते मिळण्यासाठी कसे आणि किती त्याग केले गेले याचा विचार करण्यासाठी आपण काही वेळ दिला पाहिजे. याचा, अशा प्रकारे, विचार करा आणि महान लोकांच्या जीवनांचा अभ्यास करा. या पैलूंचा विचार करा आणि आपले राष्ट्रीय उद्दिष्ट शोधून काढा. साधने आपोआप येतील.

धर्म लोकांसाठी काय करतो ते आता आपण पाहू या. तो लोकांना त्यांच्या जीवनात संतुष्ट राहावयास शिकवतो. तो त्यांच्या मनामध्ये समाजासाठी काहीतरी करण्याची इच्छा जागवतो. तो दुसऱ्यांची सेवा करण्याची प्रेरणा देतो. व्यक्तींच्या लक्षात येते की तो किंवा ती एक-एकटे राहू शकत नाहीत आणि समाज व्यक्तींपासून भिन्न नाही. समाजाला लाभ पोहोचवण्यासाठी आधी तुमच्यातील सुप्त शक्ती शोधण्याचा अभ्यास करा. तुमच्या स्वतःच्या विशिष्ट क्षेत्रात अधिक प्राविण्य मिळवा आणि सक्षमतेने कार्य करण्यास सुरुवात करा. अशा प्रकारे जेव्हा तुम्ही काम करण्यास सुरुवात करता, तेव्हा तुमच्या यशाची

खात्री बऱ्याच प्रमाणात वाढलेली असते. प्रारंभी तुम्ही स्वतः शिका आणि स्वतः साठीच काम करा. एक वेळ अशी येईल की तुम्ही दुसऱ्यांबद्दल सुद्धा विचार करू लागाल. अशा प्रकारे जेव्हा कोणी व्यक्ती अधिक उन्नत होते तेव्हा सर्वांचे कल्याण हेच त्या व्यक्तीच्या जीवनाचे मुख्य ध्येय बनते.

कृती करण्यामध्ये आनंद असतो; कृतीच्या परिणामांमध्ये नाही. आनंद परिणामांवर अवलंबून असता कामा नये. दुर्दैवाने आपली मने परिणामांच्या विचारांनी व्यापलेली असतात. अशा प्रकारे वर्तमानकाळातील आनंद आपण हरवून टाकतो. याचा अर्थ असा नव्हे की तुम्ही भविष्याच्या योजना करू नयेत. भविष्याच्या योजना तुम्ही करू शकता व केल्या पाहिजेत. तसे करताना वर्तमानातील आनंदाचा शोध घ्या. तुमचे मन आजच्या आनंदाचा शोध घेण्यासाठी उपलब्ध असू देत. त्यानंतर तुम्हाला हवे असलेले प्रत्येक क्षेत्रातील यश तुमचेच असेल.

CHINMAYA GEETA CHANTING COMPETITION 2021 PRIZE WINNERS LIST CHILDREN

GROUP - A

NAME	STD	PRIZE
SAHANA CHANDRASEKAR	NUR	I
HEZAL HIMANSHU SOMAIYA	Jr. KG	I
BRAHMANYA RAO	Jr. KG	II
SHREYA KANNAN	Jr. KG	III
SWARA AJAY GOVALE	Jr. KG	CONS
ADITYA SUHAS DESHMUKH	Jr. KG	CONS
SURYA S KELKAR	Jr. KG	CONS
N. APOORVA	Sr. KG	I
JIAAN CHIRAG THAKKER	Sr. KG	II
RIYANSH ROSHAN KADAM	Sr. KG	III
MEERA SANTOSH	Sr. KG	CONS
SMAYA VENKATESH	Sr. KG	CONS

GROUP - B

NAME	STD	PRIZE
AARADHYA RAKESH RAUT	IYA RAKESH RAUT I STD I	
OMKAR VINAYAK NAYAK	I STD	II
GAUTAM GANGADHARA	I STD	III
PARAM CHINTAN KOTAK	I STD	III
CHARVEE CHIRAG THAKKER	II STD	I
SHAKTI SOMANI	II STD	II
TIARA SRIKANT	II STD	III
ADHIRAJ ADITYA KALE	II STD	III
VEDANT NIRMAL GANATRA	II STD	CONS
ARYAN AMEY KURDUKAR	II STD	CONS

GROUP - C

NAME	STD	PRIZE
AMOGH BALAMURALI BHAT	III STD	I
RISHA HIMANSHU SOMAIYA	III STD	II
AADIT ZUTSHI	III STD	III
VEDANT SUJIT NAIR	III STD	III
SAIADHVAITH CHANDRASEKAR	III STD	III
PAVITRA TUSHAR MANEKAR	III STD	CONS
NITHYA PRAKASH	III STD	CONS
VEDANTH P ACHARYA	III STD	CONS
DHWANI JIGNESH THAKKER	IV STD	I
VANSHIKA AJAY GOVALE	IV STD	II
HARI KRISHNAKUMAR	IV STD	II
GARGI MAHESH KHADKE	IV STD	III
NANDINI KRISHNAMURTHY NADAR	IV STD	III
KHUSHI DIPEN DHIRAVANI	IV STD	CONS
CHETAS SANKET SHAH	IV STD	CONS
PRAHLAD SANTOSH	IV STD	CONS

GROUP - D

NAME	STD	PRIZE
NIRANJANA RENJITH	V STD	I
DHRUV HARISH SHANBHAG	V STD	II
DIYA SUMESH	V STD	III
DURGA LAKSHMI	V STD	CONS
VINAYA VENKATESHWARAN	VI STD	I
RIDDHI SUBRAY PRABHU	VI STD	II
NISHAD SIDDHESH JAMSANDEKAR	VI STD	III
AVANI TEJAS LAUD	VI STD	III
ATHMAJA GOPAL IYER	VI STD	CONS
ARNAV AMOL PATIL	VI STD	CONS

GROUP - E

NAME	STD	PRIZE
DHRUVI HIMANSHU PUNJANI	U PUNJANI VII STD I	
NEEV JAI SHARMA	VII STD	II
SHREYA DEEPAK AMBRE	VII STD	III
SREERAM SOMANATHAN	VIII STD	I
VEDANT ANUP NAIR	VIII STD	II
MYTHILI JATIN SOMAIYA	VIII STD	III
DEVASHREE PRASAD AMBEKAR	VIII STD	III
ARCHANA BALAJI	IX STD	I
JYOTHIKA PUTUVAL	IX STD	II
SADHVI SANTOSH SHASTRY	IX STD	III

ELDERS

GROUP - F

NAME	PRIZE
ANUSHREE SOMANATHAN	I
DHRUVI BHAVESH GANATRA	II
HARI KUMAR	III
AKHILESH BADRINATH	III
SHRUTI SHETTY	CONS
KARTHIKA PUTUVAL	CONS
ASHWATHI PRAKASH	CONS

GROUP - G

NAME	PRIZE
KAVITHA PUTUVAL	I
SUNEETA ANUP NAIR	II
KAVITA THAKKER	III
MS. NITHYA MANI	CONS
SRIRAM IYER	CONS

GROUP - H

NAME	PRIZE
NAINA UPENDRA KAMATH	I
JAYALAKSHMI RAMAKRISHNAN	II
VANAJA SESHADRI	III
ROHINI RAJARAM MULAY	CONS
HIMAGAURI KULKARNI	CONS

Prayers and arati
offered at the altar
before the start of
the final round of
the Online Geeta
Chanting Competition
for children

The panel of judges for the final round of the Geeta Chanting Competition for elders

Chinmaya Shreeram is now open to devotees for darshan during daily chanting from 5pm and Arati at 6.30 pm.

Chanting schedule (5 to 6 pm):

Monday	Narayaneeyam and
	Shiva Stotras
Tuesday	Ganapati
	Atharvasheersham
Wednesday	Ramcharitmanas
Thursday	Vishnu Sahasranaam,
	Bhagawad Geeta &
	Guru Stotras
Friday	Lalita Sahasranaam &
	Devi Stotras
Saturday	Hanuman Chalisa &
	Hanumat Stotras

6pm to 6.30pm (Daily) – Ram Raksha Stotra, Shri Suktam, etc.

Chinmaya Mission Mulund

Published by Lakshmi Kumar (98205 90472)
for Chinmaya Mission Mulund and
Published from "Chinmaya Shreeram"
8, Aroto House, P. K. Road, Mulund (W),
Mumbai – 400080.

Email: info@chinmayamissionmulund.com

Tel.: 2567 1381 🕓:+91 22 2567 1381

VouTube Chinmaya Mission Mulund

www.chinmayamissionmulund.com